

Znak sprawy: **GN.6820.1.4.2020**

DECYZJA

Na podstawie art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 29 czerwca 1963 r. *o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych* (Dz. U. z 2016 r., poz. 703), zwana dalej „ustawą zwg.” oraz art. 104 i art. 107 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (Dz. U. z 2020 r., poz. 256), orzekam:

- 1. uznać za mienie gromadzkie nieruchomości położone w obrębie 10 miasta Zduńska Wola, oznaczone w ewidencji gruntów jako działki:**
 - nr 24 o pow. 0,0281 ha,
 - nr 27/9 o pow. 0,0648 ha,
 - nr 28/4 o pow. 0,3482 ha,
 - nr 47/1 o pow. 0,0044 ha,
 - nr 88 o pow. 0,1647 ha,
 - nr 89 o pow. 0,0221 ha,
 - nr 90 o pow. 0,0378 ha,
 - nr 117/1 o pow. 0,0883 ha;
- 2. uznać za mienie gromadzkie nieruchomości położone w obrębie 17 miasta Zduńska Wola, oznaczone w ewidencji gruntów jako działki:**
 - 138 o pow. 0,1179 ha,
 - 139 o pow. 0,3615 ha,
 - 141 o pow. 0,2212 ha,
 - 203/3 o pow. 0,0017 ha,
 - 206/2 o pow. 0,0007 ha,
 - 220 o pow. 0,1661 ha,
 - 221 o pow. 0,1518 ha,
 - 231 o pow. 0,0764 ha;
- 3. uznać za mienie gromadzkie nieruchomości położone w obrębie 23 miasta Zduńska Wola, oznaczone w ewidencji gruntów jako działki:**
 - 17 o pow. 0,6085 ha,
 - 18 o pow. 0,1388 ha,
 - 35 o pow. 0,2069 ha,
 - 50 o pow. 0,1009 ha;
- 4. uznać za mienie gromadzkie nieruchomości położone w obrębie 24 miasta Zduńska Wola, oznaczone w ewidencji gruntów jako działki:**
 - 1 o pow. 0,5902 ha,
 - 42 o pow. 0,1548 ha,
 - 57 o pow. 0,1399 ha,
 - 61 o pow. 0,4455 ha,
 - 81 o pow. 0,1287 ha;

5. decyzja niniejsza stanowi w oparciu o przepis art. 98 ust. 1 o radach narodowych z dnia 25 stycznia 1958 roku (Dz. U. z 1975 r. Nr 26, poz. 139) podstawę dokonania w księdze wieczystej wpisu własności na rzecz Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

Prezydent Miasta Zduńska Wola wnioskiem z dnia 6 grudnia 2019 r., zwrócił się do Starosty Zduńskowolskiego o wydanie decyzji w sprawie uznania za mienie gromadzkie nieruchomości położonych w obrębach 10, 17, 23 i 24 miasta Zduńska Wola, składającej się z działek o obecnych numerach ewidencyjnych: obręb 10: **nr 24** o pow. 0,0281 ha, **nr 27/9** o pow. 0,0648 ha, **nr 28/4** o pow. 0,3482 ha, **nr 47/1** o pow. 0,0044 ha, **nr 88** o pow. 0,1647 ha, **nr 89** o pow. 0,0221 ha, **nr 90** o pow. 0,0378 ha, **nr 117/1** o pow. 0,0883 ha; obręb 17: **138** o pow. 0,1179 ha, **139** o pow. 0,3615 ha, **141** o pow. 0,2212 ha, **203/3** o pow. 0,0017 ha, **206/2** o pow. 0,0007 ha, **220** o pow. 0,1661 ha, **221** o pow. 0,1518 ha, **231** o pow. 0,0764 ha; obręb 23: **17** o pow. 0,6085 ha, **18** o pow. 0,1388 ha, **35** o pow. 0,2069 ha, **50** o pow. 0,1009 ha; obręb 24: **1** o pow. 0,5902 ha, **42** o pow. 0,1548 ha, **57** o pow. 0,1399 ha, **61** o pow. 0,4455 ha, **81** o pow. 0,1287 ha, które były wykorzystywane jako drogi i rowy we wsiach Henryków, Krobanówek i Swędzieniejewice, przyłączone do granic miasta Zduńska Wola.

Rozpatrując wniosek Prezydenta Miasta Zduńska Wola, na wstępie przeprowadzono postępowanie dowodowe, mające na celu ustalenie pochodzenia tej nieruchomości. Na mapach do ustalenia granic miasta Zduńska Wola i dokumentacji wsi Swędzieniejewice, włączonej w granice miasta Zduńska Wola w 1975 roku, na podstawie Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 grudnia 1974 r. w *sprawie zmiany granic miasta Zduńskiej Woli oraz powiatów kutnowskiego i łęczyckiego w województwie łódzkim* (Dz. U. z 1974 r., Nr 47, poz. 291), w 1973 r. wsi Henryków i Krobanówek włączonej na podstawie Zarządzenia Nr 6 Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Łodzi z dnia 18 grudnia 1972 r. w *sprawie szczegółowego określenia granic miast: Zduńska Wola, Łask i Wieruszów w województwie łódzkim* (Dz. U. Woj. Ł. z 1972 r. Nr 15*, poz. 187) w związku z Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 30 listopada 1972 r. w *sprawie zmiany granic niektórych miast stanowiących powiaty* (Dz. U. z 1972 r., Nr 50, poz. 325), a także mapy mierniczego przysięgłego Kazimierza Podziemskiego w zasobach Muzeum Miasta Zduńska Wola, nieruchomości, o której orzeka niniejsza decyzja mieszkańcy wsi Henryków, Krobanówek i Swędzieniejewice wykorzystywali jako drogi dojazdowe do pól oraz siedlisk mieszkańców wsi, a obecnie mieszkańcom miasta Zduńska Wola służą jako ulice miejskie oraz rowy publiczne.

W toku postępowania ustalono, że od chwili prowadzenia rejestru ewidencji gruntów, tj. od 1961 r., wnioskowane działki zostały przypisane do jednostki rejestrowej, gdzie podmiotem władającym było Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Sieradzu Wydział Komunikacji i Gospodarki Wodnej. W roku 1978, przeprowadzono odnowę ewidencji gruntów miasta Zduńska Wola, co wiązało się ze zmianą numeracji działek.

Na potwierdzenie zapisu w stosunku do których władającym pozostaje Urząd Miasta Zduńska Wola, brak jest dokumentów, a stan prawny nieruchomości pozostaje do dnia dzisiejszego nieuregulowany. Działki te nadal służą mieszkańcom miasta jako ulice miejskie oraz rowy publiczne, gdzie jako władającym jest Prezydent Miasta Zduńska Wola.

Mając powyższe na uwadze należy stwierdzić, że grunty te można uznać za grunty stanowiące majątek wspólny, przeznaczony do użytku publicznego, bez względu na to czy osoby korzystające z tego majątku są mieszkańcami danej gminy lub miasta i służyły do użytków wszystkich lub pewnej ich części, który zgodnie z przyjętymi unormowaniami

prawnymi art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 29 czerwca 1963 r. o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych Dz. U. Nr 28, poz. 169 i ustawą z 25 września 1954 roku o reformie podziału administracyjnego wsi (Dz. U. 43, poz. 191) stał się majątkiem Skarbu Państwa.

Do chwili obecnej przedmiotowe działki są ogólnodostępne dla wszystkich mieszkańców wsi.

Z powyższych ustaleń wynika zatem, że powyższe działki służyły celom społecznym i publicznym, a zatem stanowiły majątek gromadzki.

Do dnia wejścia w życie ustawy z dnia 25 września 1954 r. – o reformie podziału administracyjnego wsi i powołaniu gromadzkich rad narodowych (Dz. U. z 1954 r. Nr 43, poz. 191 ze zm.), istniały gromady, które nie były jednostkami samorządu terytorialnego, ale posiadały osobowość prawną i były podmiotami majątku i dobra gromadzkiego. Po wejściu w życie ww. ustawy w miejsce dotychczasowych gmin i gromad utworzono nowe gromady jako jednostki podziału administracyjnego wsi, a gromadzkie rady narodowe stały się organami władzy państwowej w gromadach. Odpowiednikiem dawnej gromady stała się wieś, która nie miała osobowości prawnej ani zakresu zadań publicznych, a zatem nie mogła stać się następczynią gromady w zakresie praw majątkowych. Dotychczasowe przepisy szczególne dotyczące gromad i gromadzkich rad narodowych miały znaleźć zastosowanie do gmin i gminnych rad narodowych w ustawie z dnia 25 stycznia 1958 r. – o radach narodowych (Dz. U. z 1975 r. Nr 26, poz. 139 ze zm.). W art. 98 ust. 2 ustawy o radach narodowych ustalono, że „dotychczasowe mienie gromadzkie staje się mieniem gminnym” i aczkolwiek ustawa nie zawierała wyraźnego postanowienia, że mienie gromadzkie stało się mieniem państwowym, to mienie to traktowała jako własność państwa, pozostającą w dyspozycji organów władzy państwowej – gromadzkich rad narodowych (por. wyrok WSA z dnia 26 listopada 2010 r. II SA/Ke 621/10). Analogiczne stanowisko zajmował Sąd Najwyższy. Wyraźnie je określił w orzeczeniu z dnia 26 marca 1960 r., I CR 535/59 (OSNC 1961, nr 3, poz. 73) stwierdzając, że majątek byłych gromad stał się majątkiem państwa. Sąd Najwyższy wskazał między innymi na to, że całkowita zmiana poprzedniego charakteru gromad pociągnęła za sobą przejście majątku (mienia) gromadzkiego na własność państwa, które reguluje sprawę zarządu tego mienia tak, jak zarządu innego mienia ogólnonarodowego. Nienaruszone pozostały tylko prawa przysługujące mieszkańcom gromad. Stanowisko dotyczące charakteru byłego mienia gromadzkiego, które stało się przedmiotem własności państwowej było konsekwentnie podtrzymywane w późniejszych orzeczeniach i Sąd Najwyższy nigdy od niego nie odstąpił (por. postanowienie z dnia z dnia 18 listopada 1966 r., I CR 629/66, PUG 1967, nr 11, s. 371-372, wyrok z dnia 30 czerwca 1983 r., IV CR 202/83, OSNCP 1984, nr 1, poz. 15, uchwała z dnia 30 października 1986 r., III CZP 67/86, OSNC 1987, nr 11, poz. 171). Taki sam pogląd wyrażał Naczelny Sąd Administracyjny (por. wyrok z dnia 9 września 1987 r., II SA 113/87, ONSA 1987, nr 2, poz. 63).

Uwzględniając powyższe Starosta Zduńskowolski stwierdził, że dowody zgromadzone w sprawie dają podstawy do ustalenia – na zasadzie art. 8 ust. 1 ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych – że opisana we wniosku nieruchomości stanowi mienie gromadzkie.

Decyzja niniejsza podlega ogłoszeniu w sposób określony w art. 8 ust. 6 ustawy zwg. Przedmiotowe mienie podlega dalszej regulacji w trybie art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 10 maja 1990 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o samorządzie terytorialnym i ustawę o pracownikach samorządowych (Dz. U. z 1990 r. Nr 32, poz. 191 ze zm.), bowiem z dniem 27 maja 1990 r. mienie gminne staje się z mocy prawa mieniem gminy, na której obszarze jest położone, co wymaga potwierdzenia przez Wojewodę w formie decyzji.

Od niniejszej decyzji służy stronom prawo złożenia odwołania do Wojewody Łódzkiego, w terminie 14 dni od daty upływu czternastodniowego ogłoszenia.

STAROSTA ZDUŃSKOWOLSKI
Hanna Iwaniuk

Otrzymują:

1. Prezydent Miasta Zduńska Wola – 3 egz. w tym:
 - 1 egz. do wywieszenia na tablicy ogłoszeń
 - 1 egz. do przekazania w sposób zwyczajowo przyjęty
 - 1 egz. z podanym terminem wywieszenia do zwrotu.

Do wiadomości:

1. Ewidencja gruntów w/m,
2. Sąd Rejonowy w Zduńskiej Woli – V Wydział Ksiąg Wieczystych,
3. a/a.